

непотребан број примерака, а олакшава се уредништвима да свој лист начине савршенијим и привлачнијим у сваком погледу. Да није таквога рада, дечји листови не би могли да дају у сваком броју као специјалан додатак репродукције у боји слика познатих бугарских сликара. У току само једне године претплатник има већ једну малу галерију лепих репродукција. На овај начин пружа се малишанима не само једна пријатна слика, него се врши и пропаганда за бугарску уметност. У току свога школовања само кроз основну школу деца, примајући своје листове, науче имена многих уметника, упознају се са њиховим радовима и заволе их. И онда није чудо што су изложбе бугарских сликара увек врло добро посећене. Продаја слика, истина, не иде тако добро, али се за то налази оправдање у општем економском положају становништва. Главно је, међутим, то, да се људи интересују за сликарство.

С погледом на наше прилике, биће веома изненађујуће кад се каже, да је тираж дечјих листова, углавном, изнад десет хиљада бројева, и да се „Дечја Радост“ Ран Бо-